

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Ус 4/10
25.05.2010. година
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Виде Петровић-Шкери и Стојана Јокића, чланова већа, са саветником Горданом Богдановић, записничарем, решавајући сукоб надлежности између Управног суда и Другог општинског суда у Београду, у правној ствари тужиоца К.Ђ. из С., против тужене Републике Србије, Министарства одбране - Управа за одбрану Републике Србије Београд, у предмету распоређивања на радно место, у нејавној седници већа одржаној дана 25.05.2010. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

За поступање у овој правној ствари **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Основни суд у Смедереву.

О б р а з л о ж е њ е

Управни суд је поднео захтев за решавање сукоба надлежности са Другим општинским судом у Београду, који се решењем ... од 26.06.2007. године огласио стварно ненадлежним за поступање по тужби тужиоца К.Ђ. из С. од 05.04.2007. године, којом је тражио да суд поништи решење тужене Републике Србије - Министарства одбране, Управе за одбрану Републике Србије број ... од 08.03.2006. године о распоређивању тужиоца на радно место сарадник - припрема привреде и јавних служби за одбрану.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" број 116/08), по налажењу Врховног касационог суда, за решавање у овој правној ствари надлежан је Основни суд у Смедереву на основу одредбе члана 3. тачка 28. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава ("Службени гласник РС" број 116/08).

Тужилац је поднео тужбу Другом општинском суду у Београду против решења тужене Републике Србије - Министарства одбране, Управе за одбрану Републике Србије број од 08.03.2006. године, којим је распоређен на радно место: сарадник (референт) - припрема привреде и јавних служби за одбрану у Министарству одбране - Управа за одбрану Републике Србије, Одељење за одбрану Подунавског округа Смедерево од 16.03.2006. године. Решење које се тужбом оспорава донето је на основу члана 358. став 1. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе, члана 18. до 26. Уредбе о платама и другим новчаним примањима професионалних војника и цивилних лица у Војсци Србије и Црне Горе и тачке 1. Наредбе о овлашћењима за решавање у управним стварима у СМО.

Чланом 348. став 1. Закона о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ" бр. 53/94... 37/02 и "Службени лист СЦГ" бр. 7/05 и 44/05) је прописано да се грађанска лица на служби у ЈНА, осим грађанских лица на служби у Савезном министарству за одбрану, даном ступања на снагу овог закона преводе у цивилна лица на служби у Војсци.

Чланом 358. став 1. Закона о основама система државне управе и о Савезном извршном већу и савезним органима управе ("Службени лист СФРЈ" бр. 23/78... 35/91 и "Службени лист СРЈ" бр. 31/93 и 50/93), на основу кога је оспорено решење донето, је прописано да функционер који руководи савезним органом управе, односно савезном организацијом, може одлучити да се радник у савезном органу управе, односно савезној организацији распореди на други задатак односно посао, који одговара његовој стручној спреми, у складу са критеријумима утврђеним актом о систематизацији задатака и послова. Чланом 397. став 1. истог Закона је прописано да радник има право приговора против сваког решења којим се одлучује о његовим правима и дужностима у вези са радним односом, а ставом 6. истог члана Закона је прописано да против коначних одлука донетих од стране самоуправних и других органа, радник има право и на заштиту својих самоуправних права пред судовима удруженог рада, другим самоуправним органима и судовима, у складу са законом. Чланом 71. Закона о радним односима у државним органима ("Службени гласник РС" бр. 48/91... 79/05), који је био у примени до 01. јула 2006. године, када је ступио на снагу Закон о државним службеницима, у ставу 1. је прописано да се ради остваривања својих права запослени у државном органу, односно постављена лица, писмено обраћају функционеру који руководи органом, а у ставу 6. истог члана Закона је прописано да ако функционер у утврђеном року не одлучи о

поднетом приговору или ако запослени, односно постављено лице, није задовољан одлуком функционера поводом поднетог приговора, запослени, односно постављено лице може се обратити надлежном суду у року од 15 дана.

Имајући у виду наведене прописе, Врховни касациони суд је нашао да се у конкретном случају не ради о управном спору, већ о спору из радног односа, за чије решавање је стварно надлежан Основни суд, према члану 22. став 3. Закона о уређењу судова. Како се општа месна надлежност суда, сходно члану 59. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 125/04) одређује према суду на чијем подручју се рад обављао, а тужилац је распоређен на рад у Одељење за одбрану Подунавског округа - Смедерево, за решавање по тужби тужиоца надлежан је Основни суд у Смедереву.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова, одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Гордана Богдановић, с.р.

Председник већа - судија,

Мирјана Ивић, с.р.